Ч. 101. Неділя 14 (27) мая 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи вертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Вчера, в пятницю відбули ся два засіданя палати послів. На ранїшнім засїданю, коли приступлено до дальшої дискусиї над заявою президента мінїстрів кн. Гогенльоге в справі реформи виборчої, промавляв насамперед пос. Странский. Бесїдник сей доказував, що коли реформа виборча не буде переведена, то лиш виключно для браку доброї волї у партий. Страньский протестує против твердженя віденьских ґазет, мов би Чехи заключили були з бар. Ґавчом якийсь компроміс що до реформи виборчої. Чехи бажають щиро реформи виборчої і рівних прав для всїх. Дальше заявив сей бесїдник, що Чехи не згодять ся на таку реформу виборчу, котра би признавала Нїмцям о 58 мандатів за богато, а Чехам о 20 за мало. Він порушив ще справу Північної зелїзницї і сказав, що Чехи не трактують сеї справи зі становища национального, але загального інтересу держави. Коли прийде до впорядкованя господарских відносин з Угорщиною, то треба би конче, щоби держава мала сю зелїзницю в своїх руках.

Промавляв ще пос. Брайтер, котрий обговорював ще справу страйків, а відтак пос. ґр. Штернберґ поставив внесенє на замкненє дискусиї. Позаяк записані ще до голосу бесїдники зрекли ся вибору ґенеральних бесїдників, то дискусия над заявою президента мінїстрів закінчила ся. Опісля приступлено до пильного внесеня пос. Штайна в справі зірваня спільности митової з Угорщиною. Пильність внесеня відкинено, а палата приступила відтак до порядку дневного. — Пос. Гоффман-Велленгоф реферував закон о таксах войскових. Дальші наради перервано, а по рядї запитань до президента палати засїданє закрито.

О 4 год. по полудни відбуло ся друге засїданє, на котрім вибрано членів спільних делеґаций. Вибір відбував ся краями і в поазбучнім порядку. З Буковини вибрані пос. Штравхер а заступником пос. Лупул. З Галичини вибрані: Абрагамович, др. Бобжиньский, др. Дулемба, ґр. Дідушицкий, др. Ґломбіньский, др. Козловский і Романчук. Першим заступником вибрано кн. Сапігу.

Предложеня правительства.

На вчерашнім засїданю комісиї для реформи виборчої завела ся передовсїм формальна дискусия над тим, як розпочати специяльну нараду. Предсїдатель комісиї Мархет предкладав розпочати дискусию від §. 6., котрий відносить ся до числа мандатів в кождім краю з подїлом на округи виборчі. — Пос. Грубий зажадав, щоби розпочати наради від §. 7, в котрім говорить ся о заведеню загального, рівного і безпосередного права голосованя. Внесенє Грубого відкинено і розпочато наради над §. 6. Перший забрав голос президент мінїстрів кн. Гогенльоге і сказав:

Висока комісиє! Як вам, панове, звістно, не щадив я труду, щоби в справі роздїлу мандатів осягнути межи народними партиями повне порозуминє. Коли же менї доси не дало ся того осягнути, то все-таки в многих конференциях мав я нагоду пізнати жаданя всїх, а що я переконаний, що реформа виборча мусить бути переведена, уважаю за свій обовязок яко вислід ведених мною переговорів поставити ряд предложень, при чім сподїваю ся, що они будуть творити основу до порозуміня. Зазначую виразно, що предложеня ті не мають зовсїм иншої претенсиї як лиш посередничити межи ріжними поглядами. Сподїваю ся, що партиї хоч в моїх предложенях не знайдуть всего того, чого бажають, то все-таки знайдуть то, на що можуть згодити ся зі взгляду на велику реформу. Переходжу тепер до конкретної части:

Число членів палати послів має бути в порівнаню з предлогою правительства збільшене о 40. З того числа має припасти 14 мандатів на Галичину, 9 на долїшну Австрию, 4 на Чехію, 3 на Буковину, по 2 на Мораву, Шлеск, горішну Австрию і Тироль, по 1 на Зальцбурґ і Триєст. З проектованих 4 нових мандатів для Чехії мають одержати по 2 Нїмцї і Чехи, а на Мораві і на Шлеску при-

---

БОЖЕВІЛЬНІ.

(З француского — Октава Мірбо).

Недавно тому стрінув ся я случайно з одним офіцером росийскої армії, що повернув ранений з останньої війни в Манджуриї.

Капітан оповів менї кілька сцен з тої війни, рівно недорічної, як кровавої. Найбуйнїйша уява не могла би видумати нїчо страшнїйшого. Я читав потрясаючі описи кореспондентів часописий, однак нї один не вразив мене так дуже, як оповіданє того очевидця й учасника неімовірних страшних подий на Далекім Всходї.

Не можу повторити всего, що я чув. Обмежу ся лише до подробиць, які найбільше врізали ся в мою тямку.

„...Було се вечером, по нещасливій, як звичайно, битві... Ми находили ся в таборі... Окружали нас сумні лиця, пригноблені погляди, втомлені тїла... Нестало нам всего, що потреба до їди, ми не мали анї пільних лазаретів, анї дров до розпаленя огню... Провіянтові вози немов під землю провалили ся, нїхто не знав, де они пропали... все пожерло пекло!...

Від морозу, що виносив 25 степенів Реоміра, тріскала і пухла шкіра. Здавало ся, що кров у жилах перемінюєсь в ледові іглі... В таких услівях станути без руху, заснути — рівнало би ся смерти.

Богато дійстно не пережило тої ночи...

Представте собі десять тисяч людий, стовплених в одну громаду — десять тисяч людий, з посеред котрих чути лише глухий тупіт ніг по твердій, замерзлій земли. І нїчо — крім того тупоту, нї оклику, нї шепту!

Ті, що полишили ся в дорозї і пізнїйше прилучились до трену, оповідали, що в отвертім поли, на право й ліво, перед собою і за собою, чули крики, взиваючі о поміч, стони і жалї, шепти і нарікання ранених, нещасних, що покинули ряди і лишили ся там в темряві...

Часом доптано по них, але не було нїчо під рукою, щоби забрати із собою бодай найслабших, і нещасних полишено на поталу судьби. Що можна було зробити з ними? Як і чим їм допомочи?

— Треба йти позбирати ранених — крикнув я — чейже не можемо їх покинути, позволити, аби вмерли без помочи. Хто піде зі мною?

Відповіди не було... Я удав ся до полковника; той відвернув ся від мене... Говорю ґенералови... Ґенерал не відповів слова і пішов дальше. Хірурґ високої ранґи відповів менї питанєм:

— Та де ми їх подїємо? Не маємо анї ношів, нї аптики, нї приладів.... Нема нїчого. Лишіть їх в спокою.... Добраніч!

Анї одного знаку співчутя! Почуваня справедливости і милосердя завмерли. Нїхто не дрогнув з жаху.... Нїчо, крім тупої, брутальної байдужности!

Що робити? То війна! Всї ті нещастні, ґенерали, полковники, вояки — знають, що завтра прийде може на них черга....

Всеж-таки удало ся менї роздобути кілька дряхлих ношів, розрухати тих здеревілих, одичілих людий. Яких сто вояків прилучило ся до мене.

Ми рушили з табора. Ніч була темна, хоч око вибери.... Запалено смолоскипи. Але по годинї ходу зойки ранених ліпше вказували нам властиву дорогу, як сьвітло наших смолоскипів, що раз-враз на вітрі гасли.

Від часу до часу ми стрічали купами трупи людий і зьвірят. Нараз я почув, що хтось вхопив мене і прикував до місця, немов сталевими обручами. Дві руки обняли мене за ноги; втиснули ся в моє тїло як сталеві клїщі. Чиїсь зуби вхопили за мій чобіт і силували ся розірвати шкіру із скаженим витєм, подібним до собачого....

Я крикнув з жаху і на мій голос надбігли вояки.

Ми побачили перед собою раненого, що мав обі ноги відорвані ґранатом по самі бедра. Окровавлене людске мясо... Нещасного годї було відорвати від мене, тому вояки добили єго ударами обцасів і кольб по голові....

Тодї пережив я страшну хвилю, котрої описати не годен“.

При тих словах капітан перервав оповіданє. Єго лице збліділо, очи розширили ся з виразом тревоги, зуби затиснулись.... По хвили говорив дальше:

паде по одні́м мандаті Чехам і Німцям. Подрібні предложеня подам пізнійше. Для Галичини предкладаю 14 нових мандатів міских. Число мандатів з міст після того збільшилось би на 32, підчас коли на округи сільскі припало би давнійше число 70.

Удержана би була також засада правительственної предлоги, щоби в Галичині в кождім сільскім окрузї виборчім вибрані були 2 посли, а поділ сільских округів виборчих був би о стілько підданий ревізиї, щоби національна борба при виборах була виключена, а поділ для кождої з обох народностий був можливо забезпечений. Після того в округах сільских припало би 27 мандатів Русинам а 43 Полякам.

В звязи з тим новим поділом для Галичини стоять предложеня що до §§. 34 і 35 ординациї виборчої до Ради державної, котрі би забезпечили заступство меншости народної, яка в данім окрузї виносила би бодай одну четверту часть. Румунам і Русинам а також Німцям на Буковині має дістати ся по одні́м мандаті. Нові округи румуньскі і рускі мають бути утворені через поділене округів предкладаних в давнійшій предлозї. Німецкий мандат був би признаний громадам сільским, положеним в полудневo-західній части краю і більшій посілости з переважаючим німецким населенєм. З нових 9 мандатів Долішної Австриї мають з 4 бути утворені нові округи сільскі а 5 має припасти Відневи. В Горішній Австриї один мандат припаде Лінцови. В Зальцбурзї припадає один мандат також столици краю. В Тиролі один з нових мандатів має бути німецкий, другий італїяньский. Для Тироля єсть проєктований ще один мандат італїяньский.

Відповідно до представлених змін поділу округів виборчих мусів би змінити ся також зміст дотичних параґрафів: §. 6.: До палати послів входить з вибору 495 членів, а іменно для поодиноких краів і королївств число то єсть розділене як слїдує: Чехія 122, Дальматия 11, Галичина 102, Долішна Австрия 64, Горішна Австрия 22, Зальцбурґ 7, Стирия 28, Каринтия 10, Країна 11, Буковина 14, Морава 46, Шлеск 15, Тироль 23, Форальберґ 4, Істрия 5, Триест 6, Ґрадиска і Горициа 5.

Розділ маючих після того бути вибраними членів палати послів на поодинокі округи виборчі установляє ся в ординациї виборчій до Ради державної: §. 34: Коли один і той сам округ виборчий вибирає двох послів, то передовсім той має бути уважаний за вибраного, котрий одержав більше як половину всїх відданих важних голосів. Крім того, котрого вибрано абсолютною більшостию голосів, треба уважати за вибраного того другого, котрий одержав більше як одну четверту часть відданих важних голосів

Коли при першім виборі ніхто не одержить абсолютної більшости голосів, то конечний буде новий вибір. Коли в тім новім виборі не одержить ніхто абсолютної більшости, то має прийти до тіснійшого вибору (§. 35). Коли би в першім або другім виборі один з маючих бути вибраними одержав, що правда, абсолютну більшість голосів, але иньші голоси були розстрілені на дві або більше осіб, так, що ніхто не одержав би потрібної для другого мандату четвертини, то має бути переведений тіснійший вибір. Коли в однім або другім виборі взагалі лиш на одну особу будуть віддані голоси, або також голоси, віддані на другий мандат злучать ся на одну особу, а мимо того не осягнено потрібного до вибору числа, то що до вибору другого посла має бути зарядженний новий вибір після §. 33.

§. 35. Коли розходить ся о вибір 1 посла, в такім случаю при тіснійшім виборі мають виборці обмежити ся до тих 2 осіб, котрі в попереднім виборі узискали взглядно найбільше число голосів. Коли при тіснійшім виборі має бути вибраних двох послів, то тіснійший вибір відбуває ся межи тими трома особами, котрі в послїднім виборі одержали взглядно найбільше число голосів. При рівности голосів рішає жереб витягнений предсїдателем комісиї або має бути переведений тіснійший вибір. Кождий голос, котрий в тім тіснійшім виборі буде відданий на особу не предложену до вибору, єсть неважний. Коли при тіснійшім виборі всї віддані голоси рівнорозділені між дві особи, то рішає жереб.

§. 41: Зміни §§. 1, 4, 5, 33—36 і 41 сего закона як також долученого до того закона табеляричного додатку о поділї округів виборчих можуть бути ухвалені лиш в присутности бодай половини членів палати більшостию бодай двох третин голосів присутних.

Президент міністрів зазначив наконець, що теперішне предложенє не містить в собі нічого иншого як лиш тревале забезпеченє спокійного розвитку держави і висказав бажанє, щоби той проєкт довів до кінця діло реформи, котрого вижидають найширші верстви суспільности.

Посол Зазворка поставив внесенє, щоби предлогу кн. Гогенльогого видрукувати і роздати членам та щоби закрити засїданє. Так і ухвалено. Внесенє пос. Адлера, щоби слїдуюче засїданє комісиї відбуло ся нині, упало а на внесенє пос. Шустерзича ухвалено, щоби слїдуюче засїданє відбуло ся ві второк.

„...Здавало ся, що серце в мені перестало бити. В мозку повставали дикі, шалені гадки, як в горячці.... Щоби не бачити більше страшних сцен тої ночи, я зібрав останки сил і крикнув до своїх людий:

— Кінчіть, кінчіть скорше! Довше не видержу!

Я вертав уже назад до табора, коли наpaз праворуч роздали ся крики і вите, ще дикші і страшнійші, як розпучні голоси, що зі всїх усюдів кликали о поміч.

В мене не було сили оперти ся тому візвапю і я зовсім мимохіть подав ся в ту сторону, звідки роздавали ся потрясаючі голоси.

При мигтячім сьвітлї смолоскипів, що з трудом розсївало ся в темняві, я побачив перед собою — ні, ні то не був ніякий привид — побачив десять, двайцять, сто, а може й двіста людий, зовсім нагих, що вимахували руками, викривляли ся, викрикали проклони, танцювали...

Так... танцювали! На двайцятьпятьстепеневім морозї ті нагі тіла, поранені, вкриті шрамами і врізками, облїплені чорною, скипілою кровю, ті злощасні мари — танцювали...

Деякі з них могли лише повзати наперед на окровавлених руках та ногах. Инші, уоружені в револьвери, карабіни і шаблї, вимахували ними грізно, видаючи переразливі крики.

Всї кинули ся напроти нас, хотяй ми прийшли їх ратувати. Не пізнали нас!.. Кричали: Не зближайте ся, не зближайте ся! Ідіть геть!

Всї ті люди збожеволїли!“

Капітан замовк, а по хвили повторив свій оклик:

„Всї збожеволїли!.. Страх!..

Загреміло кілька вистрілів... Оден з наших вояків упав і почав судорожно кидати ся по земли... Зараз потім другий... Що було діяти?

Я приказав вертати до табора... Ще довгий час я і мій відділ з погашеними смолоскипами були окружені товпою бежевільних... Пізнійше доходив до нас вже лиш їх дикий крик, щораз слабший, аж вкінци утих далеко.

Очевидно наглий приступ громадного божевільства, яке опанувало нещасних, скінчило ся під впливом страшного морозу. До рана всї застигли... Ані один ранений не пережив тої ночи.

На другий день я сам одержав рапу. Куля розторощила мені ліве рамя. Се було чудо, що я зараз не вмер.. Не знаю, чи коли удасть ся мені відзискати здоровле... Поїду на полудне, маю там свояків...

Від коли я надивив ся на страшні сцени війни, мене відійшла охота до житя. Ані в день, ані в ночи не можу позбути ся важких привидів, пригноблюючих споминів... Все ще бачу перед собою тих шалених, нещасних, обмащених кровю божевільних, що виють в нічній темряві. Ніхто не може собі уявити, чого то не досьвідчає ся на війні...

І, вірте мені, часто питаю ся самого себе, чи потайки не зближає ся й до мене божевільство? Чи й мій ум не затемнюєсь? І чи в такім случаю не ліпше було б для мене лишити ся там, на поли битви?...“

Вісти полїтичні.

Демонстрация у Віднп. — З Угорщини. — Події в Росиї. — Борба Греків з Румунами в Македониї.

Підчас коли вчера в палаті послів відбували ся вибори до Делеґаций, вбігло кількох послів до салї з криком і зажадали перерваня виборів. Пос. Вайскірхнер крикнув: Там крамарів порубали шаблями! Чорно-жовту хоругов сконфіскowано! — Пос. Пахер: Поліция рубає крамарів. Товпа перервала кордон і здобуває рампу парляменту, щоби відобрати хоругов. Ми посли, Штайнер, Люеґер і ин. знайшли ся в товпі і ледви видобули ся звідтам. — Засїданє перервано на короткий час, але небавком відкрито і вибір закінчено. По виборі розповів пос. Люеґер, що стало ся: в ратуши відбували ся збори поменших купців і крамарів против товариств споживкових. По спокійних нарадах зібрані розійшли ся а одна ґрупа з чорно - жовтим прапором пустилась перед парлямент. Поліция кинулась тут на демонстрантів і відобрала їм прапор. Червоним (социялїстам) вільно демонструвати, але чорно-жовтим, вірним Цісареви не вільно. Президент міністрів кн. Гогенльоге вислухавши всего, обіцяв розслїдити справу і виноватих строго укарати.

З Будапешту доносять, що др. Векерле має з початком слїдуючого тиждня приїхати до Відня і буде там вести дальше переговори в справі тарифи митової а рівночасно доносять, що давні напружені відносини в сїй справі значно ослабли і тепер єсть далеко більша надія на компроміс, як була доси.

Росийска Дума державна займала ся на послїднім засїданю провіренєм виборів і першим читанєм проєкту закона о ненарушимости особистій. Пополудни подав президент до відомости, що провірено вже вибір 262 послів, отже звиш половини мандатів, а відтак заявив, що 66 членів Думи внесло до него письмо з причини телеґрафічного донесеня, що ґен.-ґубернатор прибалтийского краю затвердив знову 8 вироків смерти. По кількох промовах ухвалено однодушно поставити інтерпеляцию до президента міністрів в сїй справі з жаданєм здержаня вироків.

Ходить чутка, що в росийскім міністерстві мають знову настати зміни нібито в ду-

сї якогось часткового спарляментаризованя кабінету. Президентом кабінету стане, кажуть, Шипов, міністром для справ внутрішних кн. Урусов, а міністром просьвіти ґр. Гайден. Шипов і Гайден, належать до „Союза 30 жовтня“ а кн. Урусов єсть безпартийний.

Коло Ґребени в Македонії прийшло сими днями до великої борби межи грецкою ватагою під проводом Берабері а Куцоволохами. Як з румуньскої сторони доносять, мали грецкі розбишаки вирізати цїле село Румунів, а з грецкої сторони доказують, що підчас борби грецкої ватаги з войском згинув один Куцоволох, дві жінки і троє дїтий.

Новинки.

Львів, дня 26-го мая 1906.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало окінченого ученика реальної школи, Руд. Озарского, рахунковим практикантом дирекції почт і телеграфів у Львові. — П. Міністер рільництва іменував рахункового асистента дирекції домен у Львові, Йос. Юристовского рахунковим официялом.

— **З львівского унїверситету.** Ревідент львівскої дирекції скарбу, п. Бронислав Сендзимир, котрого на предложенє сенату в осени минувшого року п. Намістник іменував официялом львівского унїверситету, одержав з міністерства віроісповідань і просьвіти титул квестора в IX. клясї ранґи.

— **Ц. к. Краєва рада шкільна** назначила Кал. Левандовского, управителя 5 кл. муж. школи в Бережанах, другим відпоручником учительского званя до окр. ради шк. в Бережанах; іменувала в народних школах: Анну Тіґерманову, учительскою 3-кл. виділ. школи в Дрогобичи, Юлію Середницку, учительку 6-кл. жін. школи і Петра Милевского, учителя 6-кл. муж. школи в Городенцї, Стеф. Примусову, учит. 5-кл. шк. в Диновї, Волод. Бучацкого управ. і Юл. Созаньского, учит. 4-кл. шк. на Задвірнім передмістю в Дрогобичи, Ем. Гординьску і Мар. Сілецку, учит. 4 кл. жін. школи в Стрию, Ант. Скоробогатівну, Ольгу Ґавендівну і Ол. Ґерстманівну, учит. 4 кл. жін. школи в Стрию, Мих. Костишиньску, уч. 4-кл. шк. в Ходачкові вел., Ів. Думина, учит. 3-кл. школи в Дрогобичи; учителями(-льками) 2-кл. шкіл: Володисл. Рощаковского в Могильници новій, Теод. Потерейка в Реклинци, Юр. Михаловского в Заплатинї к. Стрия, Олен. Озимкевичівну в Добросинї, Софію Балицку в Дільній коло Самбора і Вал. Компердівну в Ясени.

— **Мілїони зарібку.** За перших три місяцї сего року мав „сталевий труст“ в північній Америцї 37 мілїонів долярів чистого доходу, а о 14 міл. долярів більше, як в тім самім часї минувшого року.

— **Арештоване обманця.** В шинку при пл. Бернардиньскій у Львові арештовано вчера обманця Петра Юнака, котрий удаючи Росиянина, продавав металеві годинники з „російского срібла“. За такі обманьства був вже Юнак караний і мав навіть заборонений побут у Львові.

— **Мілїонова спадщина.** Львівскі часописи доносять: Пан І. Н., урядник Виділу краєвого, одержав вість, що номерший в Америцї близький его свояк полишив для него і шестеро прочих свояків спадщину виносячу 16 мілїонів долярів, або 80 мілїонів корон. Рівночасно одержав п. І. Н. телеграфічно переказ франкфуртского дому Ротшильдів на 6000 франків на кошти подорожи до Америки. Щасливий спадкоємець, одержавши в бюрі довшу відпустку, виїхав вже до Америки.

— **Загадочна справа.** Дня 18 с. м. в ночи зелїзнича служба в Кракові, оглядаючи вагони поїзду прибувшого там зі Львова, найшла в одним з відділів III. кляси мертве тїло дитини, завинене в лахи. В кутї вагона найдено дамску парасольку. Доси слїдство не вияснило, як дитина умерла в дорозї і була полишена в вагонї, чи привезено вже мертве тїло, як також хто їхав в тім відділї вагона. Дальше слїдство в тій справі веде ся.

— **Жертви япаньско-російскої війни** по япаньскій сторонї після наконечного обчисленя міністерством війни виносять: убитих 47.152, померших в ран 11.423, померших наслїдком недуг 21.802, разом 80.378, з того 2.113 офіцирів. На поодинокі роди оружия припадає: 64 жандармів, 64.485 піхотинців, 829 кавалеристів, 3.957 канонірів, 1.944 піонірів, 8.130 з трену, 517 лїкарів і санїтарів, 115 ветеринарів, 3 музикантів і 1.357 иньших.

— **Чотиросотні роковини смерти Хр. Колюмба.** Дня 21 мая 1506 р. помер Христоф Колюмб. В осени 1504 р. повернув він з послїдної подорожи з нового сьвіта. Той послїдний поворот не був вже, як давнїйші его подорожи, триюмфальним походом. Тепер его ескадра потерпїла розбитє і він мусїв цїлий рік ждати на Ямайцї на корабель, котрий мав прийти з Гаїти. Між его моряками повставали суперечки і злочини, так що він мусїв хопити ся проливу крови. Остаточно удало ся ему дістатись до Іспанії. Стрінула его загальна байдужність, тим більше, що его одинока, найвірнїйша приятелька королева Ізабеля померла кілька тижднів по его повороті. Зиму перебув він в Севілї і звідси писав до короля, щоби віддано ему належний ему пай з доходів із кольонїй і щоби установлено его віцекоролем в здобутих ним краях. Замість того давано ему маєтности з відповідним титулом в Кастилії. Колюмб не хотїв сего приняти. Свою послїдну надію покладав він на нових монархів Кастилії, Филипа і Іванну, однак і тут завела его надія. Два дни перед смертию ствердив він в суді своє завіщанє. Він помер в монастири Францисканів в Валядолїд і там его й поховали. Его смерть не зробила найменшого враженя — навіть лїтопись монастиря, де він помер, не згадала про его смерть. Правдоподібно в 1513 р. перенесено его мощі до монастиря в Севілї. Звідси, на підставі его завіщаня, перевезено его на Гаїти, а відтак, коли той остров дістав ся Франції, перенесено его тлїнні останки на остров Гаванну.

— **Іспит зрілости** в учительскій семинариї в Тернополи відбув ся в днях 14. до 23. с. м. під проводом інспектора п. А. Кавецкого. До іспиту приступило 46 публ. учеників. Сьвідоцтва зрілости дістали: Барабаш Іван, Бекесевич Андрій, Білецкий Войт., Бучиньский Франц, Бучиньский Євстах, Давидович Николай, Домбровский Омел., Дідик Семен, Франк Брон., Ґрайс Брон., Ґуралечка Андрій (з відзн.), Герман Жиґм. (з відзн.), Грубий Людвик, Івашкевич Иосиф (з відзн.), Каминьский Антін, Ковальский Іван, Мандзяк Дмитро, Музичишин Михайло, Новак Михайло, Осовский Павло, Паливода Павло, Партика Владислав, Пхаік Іван, Пінкас Михайло, Шапу Иосиф, Сивий Станислав (з відзн.), Стасиньский Іван, Стельмах Діониз (з відзн.), Свистун Іван, Шмиґельский Иосиф (з відзн.), Швец Іґнатий, Томків Стефан, Влосек Володислав, Вовк Ілия, Зелиньский Филимон (з відзн.), Зарічний Володислав і Закришка Михайло. Вісьмом кандидатам позволено повторити іспит з одного предмету по вакациях, не репробовано нї одного.

† **Померли:** Едвард Гневош, б. посол до ради державної, емеритований шеф секциї, передвчера у Відни, в 84-ім роцї житя. — Вільгельм Шмідт, властитель більших посїлостий Броди, Сколє і ин., в послїдних днях, на запаленє легких, в Бродах.

Телеґрами.

Відень 26 мая. Віцепрезидент палати панів кн. Шинбурґ помістив у „Fremdenblatt-i“ і в „N. fr. Presse“ рішуче заперечене вістий, які появили ся в прасї сполучаючі его назвище з комбінациями в справі утвореня нового кабінету і називає то донесенє зовсім безосновним.

Буданешт 26 мая. Угорска палата послів вибрала нинї знову своїм президентом посла Юста.

Харків 26 мая. Українцї зложили унїверситетам харківскому і київскому петиції жадаючі утвореня катедр українскої лїтератури і української мови.

Петербург 26 мая. „Правіт. Вестн.“ подає число осіб висланих на заточенє в часї від грудня 1905 р. до половини мая с. р. на 6825, а число арештованих в сім часї на 2627; крім того знаходять ся у вязницях 3351 осіб за політичні провини.

Християнія 26 мая. Сторгінґ ухвалив, що похорон Ібзена має відбути ся коштом держави. Похорон відбуде ся дня 31 с. м.

Вашінґтон 26 мая. Сенат приняв внесенє, щоби кождий, що приходить до Америки на поселенє, платив 5 долярів (25 корон) податку і щоби неграмотних не впускати до Сполучених Держав.

Петербург 26 мая. (П. А.) Київский ґен.-ґубернатор одержав від міністра справ внутрішних порученє, щоби тим жидам, котрі против постанов законів мешкають поза кругом осїдку, позволив позістати на місци аж до часу, коли ся справа буде порішена в Думі державній.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).